

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4538/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Љубиновић Андрејић адвокат из ..., против тужене Градске општине Сурчин, коју заступа Општинско правобранилаштво Градске општине Сурчин, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1487/19 од 08.07.2019. године, у седници већа одржаној 19.01.2023 године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1487/19 од 08.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1487/19 од 08.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 4266/13 од 05.02.2019. године у ставу првом, трећем и петом изреке којима је усвојен предлог за одређивање привремене мере и наложено туженој да тужиљу врати на рад у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, а која ће трајати до правноснажног окончања овог поступка, поништено решење начелника Општинске управе Градске општине Сурчин број ../2006 од 11.10.2006. године којим је утврђено да је тужилца остала нераспоређена почев од 27.10.2006. године и решење број ../2006 од 31.10.2006. године којим је одбијен приговор тужиље и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 217.500,00 динара. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), који се у конкретном случају не може применити у смислу члана 506. став 1. тог закона.

Решењем Р4 6/22 од 23.09.2022. године Апелациони суд у Београду је оценио да је недопуштена ревизија тужене изјављена против пресуде тог суда Гж1 1487/19 од 08.07.2019. године, сходно одредби члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 14.11.2006. године ради поништаја решења од 11.10.2006. године којим је утврђено да је тужила остала нераспоређена и решења од 31.10.2006. године којим је одбијен приговор тужиле, као и ради враћања тужиле на рад.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 439. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, иако тужила тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 439. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите је поништај решења којим је утврђено да је тужила остала нераспоређена и којим је одбијен приговор тужиле, те враћање тужиле на рад. С тога је, Врховни касациони суд оценио да ревизија тужене није дозвољена, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**